

τροποποίησης τους. Εάν δεν υπάρχουν τέτοιες συμφωνίες ή διακανονισμοί μεταξύ των ενδιαφερόμενων Κρατών Μερών, αυτά μπορούν να βασιστούν στην προκείμενη Σύμβαση για να εγκαθιδρύσουν αμοιβαία συνεργασία ως προς την έρευνα και την καταστολή των αδικημάτων που καλύπτονται από αυτή. Οσάκις παρίσταται ενδεδειγμένο, τα Κράτη Μέρη κάνουν πλήρη χρήση των συμφωνιών ή διακανονισμών, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών ή περιφερειακών οργανισμών, για να ενισχύσουν τη συνεργασία μεταξύ των υπηρεσιών τους έρευνας και καταστολής.

3. Τα Κράτη Μέρη προσπαθούν να συνεργάζονται, στο μέτρο των δυνατοτήτων τους, για να αντιμετωπίσουν το διεθνικό οργανωμένο έγκλημα που τελείται με τη χρήση της σύγχρονης τεχνολογίας.

Άρθρο 28

Συλλογή, ανταλλαγή και ανάλυση πληροφοριών για τη φύση του οργανωμένου εγκλήματος

1. Κάθε Κράτος Μέρος μεριμνά για την ανάλυση, με τη συνδρομή των επιστημονικών και ακαδημαϊκών κοινοτήτων, των τάσεων του οργανωμένου εγκλήματος στην επικράτεια του, των συνθηκών κάτω από τις οποίες λειτουργεί το οργανωμένο έγκλημα, καθώς και των επαγγελματικών ομάδων και τεχνολογιών που εμπλέκονται.

2. Τα Κράτη Μέρη μεριμνούν για την ανάπτυξη και την ανταλλαγή μεταξύ τους και μέσω διεθνών και περιφερειακών οργανισμών της εμπειρίας στην ανάλυση των οργανωμένων εγκληματικών δραστηριοτήτων. Για το σκοπό αυτό ενδείκνυται η ανάπτυξη και η προσήκουσα εφαρμογή κοινών ορισμών, προτύπων και μεθοδολογιών.

3. Κάθε Κράτος Μέρος μεριμνά για την παρακολούθηση της πολιτικής και των πρακτικών μέτρων καταπολέμησης του οργανωμένου εγκλήματος και προβαίνει σε αξιολογήσεις της αποτελεσματικότητας και της επάρκειας τους.

Άρθρο 29

Επιμόρφωση και τεχνική αρωγή

1. Κάθε Κράτος Μέρος, στο μέτρο που είναι αναγκαίο, θέτει σε εφαρμογή, αναπτύσσει ή βελτιώνει ειδικά προγράμματα επιμόρφωσης για το προσωπικό επιβολής του νόμου, στο οποίο περιλαμβάνονται και οι εισαγγελείς, ανακριτές και τελωνειακοί και άλλοι υπάλληλοι που είναι επιφορτισμένοι με την πρόληψη, την ανίχνευση και τον έλεγχο των αδικημάτων που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή. Τα εν λόγω προγράμματα μπορεί να περιλαμβάνουν αποσπάσεις και ανταλλαγές προσωπικού. Τα προγράμματα αυτά αναφέρονται ειδικότερα και στο μέτρο που επιτρέπει το εσωτερικό δίκαιο, στα ακόλουθα :

(α) στις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για την πρόληψη, ανίχνευση και καταπολέμηση των αδικημάτων που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή.

(β) στα δρομολόγια και στις τεχνικές που χρησιμοποιούνται από πρόσωπα ύποπτα εμπλοκής σε αδικήματα που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή, ακόμα και στις χώρες διαμετακόμισης, καθώς και στα πρόσφορα μέτρα για την καταπολέμηση τους.

(γ) στην παρακολούθηση της κίνησης του λαθρεμπορίου.

(δ) στην ανίχνευση και παρακολούθηση της κίνησης των προϊόντων εγκλήματος, της περιουσίας, του εξοπλισμού ή άλλων μέσων και των μεθόδων που

χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά, απόκρυψη ή συγκάλυψη των εν λόγω προϊόντων, περιουσίας, εξοπλισμού ή άλλων μέσων, καθώς επίσης και των μεθόδων που χρησιμοποιούνται για την καταπολέμηση του ξεπλύματος χρήματος και άλλων οικονομικών εγκλημάτων.

(ε) στη συλλογή αποδείξεων.

(στ) στις τεχνικές ελέγχου των ελεύθερων ζωνών εμπορίου και των ελεύθερων λιμένων.

(ζ) στο σύγχρονο εξοπλισμό και στις τεχνικές των διωκτικών αρχών, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται η ηλεκτρονική παρακολούθηση, οι ελεγχόμενες παραδόσεις και οι επιχειρήσεις διείσδυσης.

(η) στις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για την καταπολέμηση του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος που τελείται με τη χρήση υπολογιστών, τηλεπικοινωνιακών δικτύων ή άλλων μέσων σύγχρονης τεχνολογίας, και

(θ) στις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για την προστασία θυμάτων και μαρτύρων.

2. Τα Κράτη Μέρη βοηθούνται αμοιβαίως στη σχεδίαση και εφαρμογή προγραμμάτων έρευνας και επιμόρφωσης, που προορίζονται για την ανταλλαγή ειδικών γνώσεων και αναφέρονται στους τομείς της παραγράφου 1 του άρθρου τούτου και για το σκοπό αυτό, όταν πρέπει, χρησιμοποιούν περιφερειακά και διεθνή συνέδρια και σεμινάρια, για την προώθηση της συνεργασίας και την υποκίνηση συζητήσεων επί προβλημάτων αμοιβαίου ενδιαφέροντος, στα οποία περιλαμβάνονται τα προβλήματα και οι ανάγκες των Κρατών διαμετακόμισης.

3. Τα Κράτη Μέρη προάγουν την επιμόρφωση και τεχνική βοήθεια που διευκολύνει την έκδοση και την αμοιβαία δικαστική αρωγή. Τέτοια επιμόρφωση και τεχνική βοήθεια περιλαμβάνει γλωσσική εκπαίδευση, αποσπάσεις και ανταλλαγές προσωπικού των κεντρικών αρχών και οργανισμών, που έχουν σχετικές αρμοδιότητες.

4. Εάν υπάρχουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμοί, τα Κράτη Μέρη ενισχύουν, στον απαραίτητο βαθμό, τις προσπάθειες μεγιστοποίησης των επιχειρησιακών και επιμορφωτικών δραστηριοτήτων, εντός των διεθνών και περιφερειακών οργανισμών, στα πλαίσια και άλλων σχετικών διμερών και πολυμερών συμφωνιών και διακανονισμών.

Άρθρο 30

Άλλα μέτρα : Εφαρμογή της Σύμβασης μέσω της οικονομικής ανάπτυξης και της τεχνικής αρωγής.

1. Τα Κράτη Μέρη λαμβάνουν μέτρα που συμβάλουν στην εφαρμογή της Σύμβασης στον καλύτερο δυνατό βαθμό, μέσω διεθνούς συνεργασίας, εκτιμώντας τις αρνητικές επιπτώσεις του οργανωμένου εγκλήματος στην κοινωνία γενικά και, ιδιαίτερα, στη βιώσιμη ανάπτυξη.

2. Τα Κράτη Μέρη καταβάλουν συγκεκριμένες προσπάθειες, στο βαθμό που είναι δυνατόν και σε συντονισμό μεταξύ τους, καθώς επίσης με διεθνείς και περιφερειακούς οργανισμούς, ώστε :

α. Να βελτιώσουν τη συνεργασία τους σε διάφορα επίπεδα με τις αναπτυσσόμενες χώρες, προκειμένου να ενισχυθεί η ικανότητα των τελευταίων για την πρόληψη και καταπολέμηση του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος.

β. Να αυξήσουν την οικονομική και υλική αρωγή, προκειμένου να υποστηριχθούν οι προσπάθειες των αναπτυσσόμενων χωρών για αποτελεσματική

καταπολέμηση του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος και να τις βοηθήσουν να εφαρμόσουν με επιτυχία τη Σύμβαση.

γ. Να χορηγούν τεχνική βοήθεια σε αναπτυσσόμενες χώρες και χώρες με οικονομίες υπό μετάβαση, που θα τις βοηθήσει να ικανοποιήσουν τις ανάγκες τους για την εφαρμογή της Σύμβασης. Προς τούτο, τα Κράτη Μέρη προσπαθούν να καταβάλουν επαρκείς και τακτικές εκούσιες εισφορές σε λογαριασμό που έχει ειδικά προορισθεί γι' αυτό, σε χρηματοδοτικό μηχανισμό των Ηνωμένων Εθνών. Τα Κράτη Μέρη μπορούν επίσης να μεριμνούν ειδικά, σύμφωνα με το εσωτερικό τους δίκαιο και τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής, για τη συνεισφορά στον ανωτέρω λογαριασμό ενός ποσοστού από τα χρήματα ή από την αντίστοιχη αξία των προϊόντων του εγκλήματος ή της περιουσίας που δημεύθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής.

δ) Να ενθαρρύνουν και να πείσουν άλλα Κράτη και χρηματοπιστωτικά ιδρύματα να συνεργασθούν μαζί τους στις προσπάθειες σύμφωνα με το άρθρο αυτό, παρέχοντας, ειδικώς, σε αναπτυσσόμενες χώρες περισσότερα επιμορφωτικά προγράμματα και σύγχρονο εξοπλισμό, προκειμένου να τις βοηθήσουν να εφαρμόσουν τη Σύμβαση αυτή.

3. Στο βαθμό που είναι εφικτό, τα μέτρα αυτά δεν θίγουν υφιστάμενες δεσμεύσεις από ξένη αρωγή ή από άλλους διακανονισμούς οικονομικής συνεργασίας σε διμερές, περιφερειακό ή διεθνές επίπεδο.

4. Τα Κράτη Μέρη μπορούν να συνάπτουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμούς για την παροχή υλικής και διαχειριστικής αρωγής, λαμβάνοντας υπόψη τους οικονομικούς διακανονισμούς που είναι απαραίτητοι, ώστε να καθίσταται αποτελεσματική η διεθνής συνεργασία που προβλέπεται από τη Σύμβαση αυτή και για την πρόληψη, την ανίχνευση και τον έλεγχο του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος.

Άρθρο 31

Πρόληψη

1. Τα Κράτη Μέρη μεριμνούν για την ανάπτυξη και αξιολόγηση εθνικών προγραμμάτων καθώς και για τη δημιουργία και προαγωγή των καλύτερων πρακτικών και πολιτικών, που αποσκοπούν στην πρόληψη του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος.

2. Τα Κράτη Μέρη προσπαθούν, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εθνικού τους δικαίου, να μειώσουν μέσω κατάλληλων νομοθετικών, διοικητικών ή άλλων μέτρων τις υφιστάμενες ή μελλοντικές ευκαιρίες των οργανωμένων εγκληματικών ομάδων να συμμετέχουν σε νόμιμες αγορές με τα προϊόντα εγκλήματος. Τα μέτρα αυτά πρέπει να εστιάζονται στα εξής:

(α) Στην ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ υπηρεσιών επιβολής του νόμου ή δημοσίων κατηγορών και συναφών ιδιωτικών οντοτήτων, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται και η βιομηχανία.

(β) Στην προαγωγή της ανάπτυξης προτύπων και διαδικασιών που αποβλέπουν στη διαφύλαξη της ακεραιότητας δημοσίων και συναφών ιδιωτικών οντοτήτων, καθώς και κωδίκων συμπεριφοράς για αντίστοιχα επαγγέλματα, συγκεκριμένα δικηγόρους, συμβολαιογράφους, φοροτεχνικούς και λογιστές.

(γ) Στην πρόληψη της κατάχρησης από οργανωμένες εγκληματικές ομάδες των διαδικασιών διαγωνισμών που διεξάγουν δημόσιες αρχές και των

επιδοτήσεων και αδειών που χορηγούν οι δημόσιες αρχές για εμπορικές δραστηριότητες.

(δ) Στην πρόληψη της κατάχρησης νομικών προσώπων από οργανωμένες εγκληματικές ομάδες. Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν:

(i) Τη δημιουργία δημόσιων αρχείων νομικών και φυσικών προσώπων που ασχολούνται με την ίδρυση, διαχείριση και χρηματοδότηση νομικών προσώπων.

(ii) Την εισαγωγή της δυνατότητας αποκλεισμού, με δικαστική εντολή ή άλλο πρόσφορο μέσο για εύλογη περίοδο, προσώπων που έχουν καταδικαστεί για αδικήματα που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή, έτσι ώστε να μην ενεργούν ως διευθυντικά στελέχη νομικών προσώπων που έχουν ιδρυθεί εντός της δικαιοδοσίας τους.

(iii) Τη δημιουργία εθνικών αρχείων για πρόσωπα που αποκλείστηκαν από το να ενεργούν ως διευθυντικά στελέχη νομικών προσώπων, και

(iv) Την ανταλλαγή πληροφοριών που περιέχονται στα αρχεία που αναφέρονται στις υποπαραγράφους (δ) (i) και (iii) της παραγράφου αυτής με τις αρμόδιες αρχές άλλων Κρατών Μερών.

3. Τα Κράτη Μέρη προσπαθούν να βοηθήσουν την επανένταξη στην κοινωνία προσώπων που καταδικάστηκαν για αδικήματα που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή.

4. Τα Κράτη Μέρη προσπαθούν να αξιολογούν κατά περιόδους τα σχετικά νομικά μέσα και τις διοικητικές πρακτικές προκειμένου να επισημάνουν αν προσφέρονται για κατάχρηση από οργανωμένες εγκληματικές ομάδες.

5. Τα Κράτη Μέρη προσπαθούν να προαγάγουν την ενημέρωση του κοινού σχετικά με την ύπαρξη, τις αιτίες, τη σοβαρότητα και την απειλή που προέρχεται από το διεθνικό οργανωμένο έγκλημα. Μπορούν να δίδουν πληροφορίες, όπου ενδείκνυται, με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, και υιοθετούν μέτρα για την προαγωγή της συμμετοχής του κοινού στην πρόληψη και καταπολέμηση του εν λόγω εγκλήματος.

6. Κάθε Κράτος Μέρος γνωστοποιεί στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών το όνομα και τη διεύθυνση της αρχής ή των αρχών που μπορούν να βοηθήσουν άλλα Κράτη Μέρη να προωθήσουν μέτρα πρόληψης του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος.

7. Τα Κράτη Μέρη συνεργάζονται μεταξύ τους και με αρμόδιους διεθνείς και περιφερειακούς οργανισμούς, κατά τον προσφορότερο τρόπο, για την προαγωγή και ανάπτυξη των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο τούτο. Αυτά περιλαμβάνουν και τη συμμετοχή σε διεθνή προγράμματα που αποσκοπούν στην πρόληψη του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος, αμβλύνοντας, για παράδειγμα, τις περιστάσεις που καθιστούν τις κοινωνικά περιθωριοποιημένες ομάδες ευάλωτες στη δράση του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος.

Άρθρο 32

Διάσκεψη των Μερών της Σύμβασης

1. Με τη διάταξη αυτή ιδρύεται Διάσκεψη των Μερών της Σύμβασης για τη βελτίωση της ικανότητας των Κρατών Μερών προς καταπολέμηση του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος και προς προαγωγή και ανασκόπηση της εφαρμογής της Σύμβασης.

2. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών συγκαλεί τη Διάσκεψη των Μερών όχι αργότερα από την πάροδο έτους από τη θέση σε ισχύ της Σύμβασης. Η

Διάσκεψη των Μερών υιοθετεί διαδικαστικούς κανόνες και κανόνες που διέπουν τις δραστηριότητες που περιγράφονται στις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου αυτού (στους οποίους περιλαμβάνονται και οι κανόνες που αναφέρονται στην πληρωμή δαπανών που πραγματοποιούνται κατά την εκτέλεση των δραστηριοτήτων αυτών).

3. Η Διάσκεψη των Μερών υιοθετεί τους μηχανισμούς προς επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, στους οποίους συμπεριλαμβάνεται:

(α) Η διευκόλυνση των δραστηριοτήτων των Κρατών Μερών κατά τα άρθρα 29, 30 και 31 της Σύμβασης, μεταξύ των οποίων και η ενθάρρυνση της κινητοποίησης εθελοντικών εισφορών.

(β) Η διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των Κρατών Μερών, σε σχέση με τα χαρακτηριστικά και τις τάσεις του οργανωμένου διεθνικού εγκλήματος και τις επιτυχείς πρακτικές για την καταπολέμηση του.

(γ) Η συνεργασία με σχετικούς διεθνείς και περιφερειακούς οργανισμούς και μη κυβερνητικές οργανώσεις.

(δ) Η περιοδική εξέταση της εφαρμογής της Σύμβασης.

(ε) Η υποβολή εισηγήσεων για τη βελτίωση και την εφαρμογή της Σύμβασης.

4. Για τους σκοπούς των εδαφίων δ' και ε' της παραγράφου 3 του άρθρου τούτου, η Διάσκεψη των Κρατών Μερών ενημερώνεται σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνουν τα Κράτη-Μέρη για την εφαρμογή της Σύμβασης και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν στην εφαρμογή της, από πληροφορίες που παρέχουν τα ίδια τα Κράτη-Μέρη και συμπληρωματικοί εξεταστικοί μηχανισμοί, τους οποίους μπορεί να ιδρύσει η Διάσκεψη των Μερών.

5. Κάθε Κράτος Μέρος παρέχει στη Διάσκεψη των Κρατών Μερών πληροφορίες για τα προγράμματα του, τα σχέδια και τις πρακτικές του, καθώς και για τα νομοθετικά και διοικητικά μέτρα εφαρμογής της Σύμβασης, εφόσον ζητηθεί από τη Διάσκεψη των Μερών.

Άρθρο 33

Γραμματεία

1. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών παρέχει τις αναγκαίες γραμματειακές υπηρεσίες στη Διάσκεψη των Μερών της Σύμβασης.

2. Η γραμματεία :

(α) Βοηθά τη Διάσκεψη των Μερών να εκπληρώσει τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 32 της Σύμβασης, προετοιμάζει και παρέχει τις αναγκαίες υπηρεσίες για τις συνεδριάσεις της Διάσκεψης των Μερών.

(β) Μετά από αίτημα, βοηθά τα Κράτη-Μέρη να παρέχουν πληροφορίες στη Διάσκεψη των Μερών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 32 παράγραφος 5 της Σύμβασης, και

(γ) Διασφαλίζει τον αναγκαίο συντονισμό με τις γραμματείες των σχετικών διεθνών και περιφερειακών οργανισμών.

Άρθρο 34

Εφαρμογή της Σύμβασης

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα, στα οποία περιλαμβάνονται νομοθετικά και διοικητικά μέτρα, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού του δικαίου, για να διασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του κατά τη Σύμβαση αυτή.

2. Τα αδικήματα που θεσπίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 5, 6, 8 και 23 της Σύμβασης πρέπει να θεσπισθούν στο εσωτερικό δίκαιο κάθε Κράτους Μέρους ανεξάρτητα από τη διεθνική φύση τους ή την εμπλοκή οργανωμένης εγκληματικής ομάδας, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, με εξαίρεση το άρθρο 5, στο μέτρο που αυτό απαιτεί την εμπλοκή οργανωμένης εγκληματικής ομάδας.

3. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί να υιοθετεί μέτρα σοβαρότερα ή αυστηρότερα από αυτά που προβλέπονται στη Σύμβαση, για την πρόληψη και καταπολέμηση του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος.

Άρθρο 35

Επίλυση διαφορών

1. Τα Κράτη Μέρη προσπαθούν να επιλύουν τις διαφορές που αφορούν την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής με διαπραγματεύσεις.

2. Κάθε διαφορά μεταξύ δύο ή περισσότερων Κρατών Μερών που αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης, η οποία δεν μπορεί να επιλυθεί με διαπραγματεύσεις μέσα σε εύλογο χρόνο, υποβάλλεται σε διαιτησία ύστερα από αίτηση ενός από τα Κράτη Μέρη αυτά. Εάν, έξι μήνες μετά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για διαιτησία, τα εν λόγω Κράτη Μέρη αδυνατούν να συμφωνήσουν για την οργάνωση της διαιτησίας, οποιοδήποτε από αυτά μπορεί να παραπέμψει τη διαφορά στο Διεθνές Δικαστήριο, υποβάλλοντας αίτηση σύμφωνα με το Καταστατικό του Δικαστηρίου.

3. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί, κατά το χρόνο της υπογραφής, επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στη Σύμβαση, να δηλώσει ότι δεν δεσμεύεται από την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού. Τα άλλα Κράτη Μέρη δεν δεσμεύονται από την παράγραφο 2 του άρθρου τούτου, έναντι του Κράτους Μέρους που έχει διατυπώσει τέτοια επιφύλαξη.

4. Κάθε Κράτος Μέρος που έχει διατυπώσει επιφύλαξη, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού, μπορεί οποτεδήποτε να την αποσύρει με γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 36

Υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση και προσχώρηση

1. Η Σύμβαση αυτή είναι ανοικτή σε όλα τα Κράτη για υπογραφή από 12 έως 15 Δεκεμβρίου 2000 στο Παλέρμο Ιταλίας και μετέπειτα στην έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη μέχρι 12 Δεκεμβρίου 2002.

2. Η Σύμβαση είναι επίσης ανοικτή για υπογραφή από περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ενοποίησης, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον ένα Κράτος μέλος τέτοιου οργανισμού έχει υπογράψει τη Σύμβαση αυτή, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού.

3. Η Σύμβαση υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Τα έγγραφα της επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ενοποίησης μπορεί να καταθέσει τα έγγραφα της επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης του, εφόσον ένα τουλάχιστον από τα Κράτη μέλη του έχει ενεργήσει ομοίως. Στα εν λόγω έγγραφα της επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, ο ανωτέρω οργανισμός οφείλει να δηλώσει το βαθμό αρμοδιότητας του, σε σχέση με τα ζητήματα που διέπονται από τη Σύμβαση αυτή. Ο ίδιος οργανισμός οφείλει επίσης να πληροφορεί τον θεματοφύλακα για κάθε σχετική μεταβολή του βαθμού της αρμοδιότητας του.

4. Η Σύμβαση είναι ανοικτή σε προσχώρηση από κάθε Κράτος και κάθε περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ενοποίησης, του οποίου ένα τουλάχιστον Κράτος μέλος είναι Μέρος της Σύμβασης αυτής. Τα έγγραφα προσχώρησης κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Κατά το χρόνο της προσχώρησης του, ο περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ενοποίησης οφείλει να δηλώσει το βαθμό αρμοδιότητας του, σε σχέση με τα ζητήματα που διέπονται από τη Σύμβαση αυτή. Ο ίδιος οργανισμός οφείλει επίσης να πληροφορεί τον θεματοφύλακα για κάθε σχετική μεταβολή του βαθμού της αρμοδιότητας του.

Άρθρο 37

Σχέση με τα πρωτόκολλα

1. Η Σύμβαση αυτή μπορεί να συμπληρωθεί με ένα ή περισσότερα πρωτόκολλα.
2. Για να γίνει Μέρος σε πρωτόκολλο, ένα Κράτος ή ένας περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ενοποίησης πρέπει επίσης να είναι Μέρος της Σύμβασης αυτής.
3. Κανένα Κράτος Μέρος της Σύμβασης δεν δεσμεύεται από πρωτόκολλο εκτός αν καταστεί Μέρος του πρωτοκόλλου σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού.
4. Κάθε πρωτόκολλο της Σύμβασης ερμηνεύεται σε συσχετισμό με αυτή αφού ληφθεί υπόψη ο σκοπός του πρωτοκόλλου.

Άρθρο 38

Θέση σε ισχύ

1. Η Σύμβαση αυτή τίθεται σε ισχύ την ενενηκοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης του τεσσαρακοστού εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης. Για τους σκοπούς της παραγράφου αυτής, έγγραφο που κατατίθεται από περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ενοποίησης δεν συνυπολογίζεται σε εκείνα που κατατέθηκαν από Κράτη μέλη του εν λόγω οργανισμού.
2. Για κάθε Κράτος ή περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ενοποίησης που επικυρώνει, αποδέχεται, εγκρίνει ή προσχωρεί στη Σύμβαση μετά την κατάθεση του τεσσαρακοστού εγγράφου, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης από το εν λόγω Κράτος ή οργανισμό του σχετικού εγγράφου.

Άρθρο 39

Τροποποίηση

1. Μετά πάροδο πέντε ετών αφότου τεθεί σε ισχύ η Σύμβαση αυτή, κάθε Κράτος Μέρος μπορεί να προτείνει τροποποίηση και να την καταθέσει στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος μετά ταύτα διαβιβάζει την τροποποίηση που προτείνεται στα Κράτη Μέρη και στη Διάσκεψη των Μερών της Σύμβασης, για να εξετάσουν και αποφασίσουν επί της προτάσεως. Η Διάσκεψη των Μερών καταβάλλει κάθε προσπάθεια προκειμένου να επιτύχει συναίνεση για κάθε τροποποίηση. Εάν όλες οι προσπάθειες για συναίνεση εξαντληθούν και δεν επιτευχθεί συμφωνία, ως έσχατο μέσο, για την υιοθέτηση της τροποποίησης απαιτείται πλειοψηφία των δύο τρίτων των Κρατών Μερών που παρίστανται και ψηφίζουν κατά τη σύνοδο της Διάσκεψης των Μερών.

2. Περιφερειακοί οργανισμοί οικονομικής ενοποίησης, για ζητήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητά τους, ασκούν το δικαίωμα ψήφου βάσει του άρθρου τούτου με αριθμό ψήφων ίσο προς τον αριθμό των Κρατών μελών τους που είναι Μέρη της Σύμβασης αυτής. Οι εν λόγω οργανισμοί δεν ασκούν το δικαίωμα ψήφου, εάν τα Κράτη μέλη τους ασκήσουν το δικό τους και αντιστρόφως.

~~3. Τροποποίηση που υιοθετείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση από τα Κράτη Μέρη.~~

4. Τροποποίηση που υιοθετείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού τίθεται σε ισχύ, ως προς ένα Κράτος Μέρος, ενενήντα ημέρες μετά την ημερομηνία κατάθεσης στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης της εν λόγω τροποποίησης.

5. Όταν μια τροποποίηση τεθεί σε ισχύ, είναι δεσμευτική για τα Κράτη Μέρη που εξέφρασαν τη συγκατάθεση τους να δεσμεύονται από αυτή. Τα άλλα Κράτη Μέρη εξακολουθούν να δεσμεύονται από τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής και από όσες άλλες προηγούμενες τροποποιήσεις έχουν επικυρώσει, αποδεχθεί ή εγκρίνει.

Άρθρο 40

Καταγγελία

1. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση με γραπτή γνωστοποίηση προς τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Η καταγγελία αυτή έχει αποτελέσματα ένα έτος μετά τη λήψη της γνωστοποίησης από τον Γενικό Γραμματέα.

2. Ένας περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ενοποίησης παύει να είναι Μέρος της Σύμβασης αυτής, όταν όλα τα Κράτη μέλη του την καταγγείλουν.

3. Η καταγγελία της Σύμβασης, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου τούτου, συνεπάγεται και την καταγγελία όλων των πρωτοκόλλων της.

Άρθρο 41

Θεματοφύλακας και γλώσσες

1. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ορίζεται θεματοφύλακας της Σύμβασης αυτής.

2. Το πρωτότυπο της Σύμβασης, της οποίας τα κείμενα στην Αραβική, Κινέζικη, Αγγλική, Γαλλική, Ρωσική και Ισπανική γλώσσα είναι εξ ίσου αυθεντικά, θα κατατεθεί στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι κάτωθι υπογράφωντες πληρεξούσιοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο από τις αντίστοιχες Κυβερνήσεις τους, υπέγραψαν την Σύμβαση αυτή.

|

Πρωτόκολλο για την Πρόληψη, Καταστολή και Τιμωρία της Διακίνησης Προσώπων, Ιδιαίτερα Γυναικών και Παιδιών, που συμπληρώνει τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διεθνικού Οργανωμένου Εγκλήματος

Προοίμιο

Τα Κράτη Μέρη του Πρωτοκόλλου τούτου,

Δηλώνοντας ότι η αποτελεσματική δράση για την πρόληψη και την καταπολέμηση της διακίνησης προσώπων, ιδιαίτερα γυναικών και παιδιών, απαιτεί συνολική διεθνή προσέγγιση στις χώρες προέλευσης, διέλευσης και προορισμού, η οποία περιλαμβάνει μέτρα πρόληψης της εν λόγω διακίνησης, τιμωρίας των διακινητών και προστασίας των θυμάτων της διακίνησης, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας των διεθνώς αναγνωρισμένων ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους,

Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι, παρά την ύπαρξη διαφόρων διεθνών νομικών πράξεων που περιέχουν κανόνες και πρακτικά μέτρα για την καταπολέμηση της εκμετάλλευσης προσώπων, ιδιαίτερα γυναικών και παιδιών, δεν υπάρχει καμία παγκόσμια νομική πράξη που να ασχολείται με όλες τις πτυχές της διακίνησης προσώπων,

Ανησυχώντας επειδή, εφόσον δεν υπάρχει τέτοια νομική πράξη, πρόσωπα που είναι ευάλωτα στη διακίνηση δεν προστατεύονται επαρκώς,

Υπενθυμίζοντας την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης 53/111 από 9 Δεκεμβρίου 1998, με την οποία η Συνέλευση αποφάσισε να δημιουργήσει μια ανοικτή διακυβερνητική ad hoc επιτροπή για να επεξεργαστεί μια πλήρη διεθνή σύμβαση κατά του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος και να συζητήσει την επεξεργασία, μεταξύ άλλων, μιας διεθνούς νομικής πράξης που θα ασχολείται με τη διακίνηση γυναικών και παιδιών,

Πεπεισμένα ότι η συμπλήρωση της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διεθνικού Οργανωμένου Εγκλήματος με μια διεθνή νομική πράξη για την πρόληψη, καταστολή και τιμωρία της διακίνησης προσώπων, ιδιαίτερα γυναικών και παιδιών, θα είναι χρήσιμη για την πρόληψη και την καταπολέμηση αυτού του εγκλήματος.

Συμφώνησαν τα εξής :

I. Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Σχέση με τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος

1. Το Πρωτόκολλο αυτό συμπληρώνει τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος και ερμηνεύεται μαζί με τη Σύμβαση.
2. Οι διατάξεις της Σύμβασης εφαρμόζονται *mutatis mutandis* στο Πρωτόκολλο, αν δεν προβλέπεται διαφορετικά σ αυτό.
3. Τα αδικήματα που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 του Πρωτοκόλλου, θεωρούνται ως αδικήματα που θεσπίζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση.

Άρθρο 2

Δήλωση σκοπού

Σκοποί του Πρωτοκόλλου τούτου είναι:

- (α) Η πρόληψη και καταπολέμηση της διακίνησης προσώπων με ιδιαίτερη προσοχή στις γυναίκες και τα παιδιά·
- (β) Η προστασία και αρωγή προς τα θύματα της διακίνησης αυτής, με πλήρη σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα τους· και
- (γ) Η προαγωγή της συνεργασίας μεταξύ των Κρατών Μερών για την εκπλήρωση των σκοπών αυτών.

Άρθρο 3

Έννοια όρων

Για τους σκοπούς του Πρωτοκόλλου τούτου :

- (α) «Διακίνηση προσώπων» νοείται η στρατολόγηση, μεταφορά, μετακίνηση, παροχή καταλύματος ή η υποδοχή προσώπων, με την απειλή ή χρήση βίας ή άλλων μορφών εξαναγκασμού, με απαγωγή, εξαπάτηση, παραπλάνηση, κατάχρηση εξουσίας ή ευάλωτης θέσης ή με παροχή ή αποδοχή χρημάτων ή ωφελημάτων για να επιτευχθεί η συγκατάθεση προσώπου που έχει τον έλεγχο άλλου προσώπου, με σκοπό την εκμετάλλευση. Η εκμετάλλευση περιλαμβάνει, τουλάχιστον, την εκμετάλλευση της πορνείας άλλων ή άλλες μορφές γενετήσιας εκμετάλλευσης, την αναγκαστική εργασία ή παροχή υπηρεσιών, τη δουλεία ή πρακτικές παρόμοιες με τη δουλεία, την υποτέλεια ή την αφαίρεση οργάνων.
- (β) Η συγκατάθεση του θύματος της διακίνησης προσώπων για την σκοπούμενη εκμετάλλευση, όπως αυτή ορίζεται στην υποπαράγραφο (α), δεν λαμβάνεται υπόψη όταν έχει χρησιμοποιηθεί οποιοδήποτε από τα μέσα που αναφέρονται στην υποπαράγραφο αυτή.
- (γ) Η στρατολόγηση, μεταφορά, μετακίνηση, παροχή καταλύματος ή υποδοχή παιδιού με σκοπό την εκμετάλλευση θεωρείται ως «διακίνηση προσώπων» ακόμα κι αν δεν έχει χρησιμοποιηθεί κανένα από τα μέσα που αναφέρονται στην υποπαράγραφο (α).
- (δ) «Παιδί» νοείται οποιοδήποτε πρόσωπο κάτω των δεκαοκτώ ετών.

Άρθρο 4

Πεδίο εφαρμογής

Το Πρωτόκολλο εφαρμόζεται, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε αυτό, για την πρόληψη, διερεύνηση και δίωξη των αδικημάτων που έχουν θεσπισθεί σύμφωνα με το άρθρο 5 του Πρωτοκόλλου, εφόσον τα αδικήματα αυτά είναι διεθνικά ως προς τη φύση τους και εμπλέκεται σ' αυτά οργανωμένη εγκληματική ομάδα, καθώς επίσης και για την προστασία των θυμάτων τέτοιων αδικημάτων.

Άρθρο 5

Ποινικοποίηση

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί νομοθετικά και άλλα μέτρα, που είναι αναγκαία για να θεσπισθούν ως ποινικά αδικήματα οι πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 του Πρωτοκόλλου αυτού, όταν τελούνται με πρόθεση.

2. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί επίσης νομοθετικά και άλλα μέτρα, που είναι αναγκαία για να θεσπισθούν ως ποινικά αδικήματα :

α) Με την επιφύλαξη των βασικών εννοιών του νομικού του συστήματος, η ~~απόπειρα τέλεσης αδικήματος, που θεσπίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού.~~

β) Η συμμετοχή σε αδίκημα που θεσπίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού.

γ) Η οργάνωση ή καθοδήγηση άλλων προσώπων για τη διάπραξη αδικήματος, που θεσπίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού.

II. Προστασία θυμάτων διακίνησης προσώπων

Άρθρο 6

Αρωγή και προστασία των θυμάτων διακίνησης προσώπων

1. Στις περιπτώσεις που ενδείκνυται και στο βαθμό που είναι δυνατό κατά το εσωτερικό του δίκαιο, κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει μέτρα για να προστατεύσει την ιδιωτική ζωή και την ταυτότητα των θυμάτων διακίνησης προσώπων, στα οποία περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η εμπιστευτική διεξαγωγή των νομικών διαδικασιών που σχετίζονται με τη διακίνηση αυτή.

2. Κάθε Κράτος Μέρος διασφαλίζει ότι το εσωτερικό νομικό ή διοικητικό του σύστημα περιλαμβάνει μέτρα, ώστε να παρέχονται στα θύματα διακίνησης προσώπων, όταν συντρέχει περίπτωση :

(α) Πληροφορίες για τις σχετικές δικαστικές και διοικητικές διαδικασίες·

(β) Αρωγή, ώστε οι απόψεις και ανησυχίες τους να καταστεί δυνατό να παρουσιασθούν και να εξετασθούν στα κατάλληλα στάδια της δικαστικής διαδικασίας εναντίον των δραστών, κατά τρόπο που δεν παραβιάζει τα δικαιώματα της υπεράσπισης.

3. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει τη δυνατότητα εφαρμογής μέτρων που διασφαλίζουν τη σωματική, ψυχολογική και κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων

της διακίνησης προσώπων, σε συνεργασία με μη κυβερνητικές οργανώσεις, άλλες σχετικές οργανώσεις και κοινωνικούς φορείς, στα οποία περιλαμβάνεται, εφόσον συντρέχει περίπτωση, η παροχή ιδίως:

(α) Κατάλληλης στέγασης.

(β) Συμβουλών και πληροφοριών, ειδικότερα σε σχέση με τα νομικά τους δικαιώματα, σε γλώσσα που τα θύματα της διακίνησης προσώπων κατανοούν.

(γ) Ιατρικής, ψυχολογικής και υλικής βοήθειας, και

(δ) Ευκαιριών απασχόλησης, εκπαίδευσης και επιμόρφωσης.

4. Κάθε Κράτος Μέρος, κατά την εφαρμογή του άρθρου αυτού, λαμβάνει υπόψη, την ηλικία, το φύλο και τις ειδικές ανάγκες των θυμάτων της διακίνησης προσώπων, ιδιαίτερα τις ειδικές ανάγκες των παιδιών, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται η κατάλληλη στέγαση, εκπαίδευση και φροντίδα.

5. Κάθε Κράτος Μέρος προσπαθεί να παράσχει σωματική ασφάλεια στα θύματα της διακίνησης προσώπων, όσο βρίσκονται στην επικράτεια του.

6. Κάθε Κράτος Μέρος, διασφαλίζει ότι το εσωτερικό νομικό του σύστημα περιλαμβάνει μέτρα που προσφέρουν στα θύματα της διακίνησης προσώπων τη δυνατότητα αποκατάστασης των ζημιών που υπέστησαν.

Άρθρο 7

Καθεστώς των θυμάτων διακίνησης προσώπων στα Κράτη υποδοχής

1. Πέραν από τα μέτρα που λαμβάνονται κατά το άρθρο 6 του Πρωτοκόλλου αυτού, κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει τη δυνατότητα να υιοθετήσει νομοθετικά και άλλα πρόσφορα μέτρα, που επιτρέπουν στα θύματα της διακίνησης προσώπων να παραμείνουν στην επικράτεια του, προσωρινά ή μόνιμα, κατά περίπτωση.

2. Κατά την εφαρμογή της διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου τούτου, κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει υπόψη, στο μέτρο που αρμόζει, παράγοντες ανθρωπισμού και ευσπλαχνίας.

Άρθρο 8

Επαναπατριsmός των θυμάτων διακίνησης προσώπων

1. Το Κράτος Μέρος, υπήκοος του οποίου είναι το θύμα διακίνησης προσώπων ή στο οποίο το πρόσωπο είχε δικαίωμα μόνιμης κατοικίας κατά το χρόνο εισόδου στην επικράτεια του Κράτους Μέρους υποδοχής, διευκολύνει και δέχεται, με την οφειλόμενη επιμέλεια για την ασφάλεια του προσώπου αυτού, την επιστροφή του χωρίς αδικαιολόγητη ή υπέρμετρη καθυστέρηση.

2. Όταν ένα Κράτος Μέρος επιστρέφει θύμα διακίνησης προσώπων σε Κράτος Μέρος του οποίου το πρόσωπο αυτό είναι υπήκοος ή στο οποίο είχε, κατά το χρόνο εισόδου στην επικράτεια του Κράτους Μέρους υποδοχής, δικαίωμα μόνιμης κατοικίας, η εν λόγω επιστροφή θα είναι κατά προτίμηση οικειοθελής και θα γίνεται με την οφειλόμενη επιμέλεια για την ασφάλεια του προσώπου και την τήρηση των νομικών διαδικασιών, που έχουν σχέση με το γεγονός ότι το πρόσωπο είναι θύμα διακίνησης προσώπων.

3. Μετά από αίτημα Κράτους Μέρους υποδοχής, το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται το αίτημα επαληθεύει χωρίς υπέρμετρη ή αδικαιολόγητη καθυστέρηση, αν το πρόσωπο που είναι θύμα διακίνησης προσώπων είναι υπήκοος του

ή είχε το δικαίωμα μόνιμης κατοικίας στην επικράτεια του κατά το χρόνο εισόδου στην επικράτεια του Κράτους Μέρους υποδοχής.

4. Για να διευκολυνθεί η επιστροφή θύματος διακίνησης προσώπων που δεν διαθέτει τα κατάλληλα έγγραφα, το Κράτος Μέρος του οποίου το πρόσωπο αυτό είναι υπήκοος ή στο οποίο είχε το δικαίωμα μόνιμης κατοικίας κατά το χρόνο εισόδου στην επικράτεια του Κράτους Μέρους υποδοχής δέχεται να εκδώσει, μετά από αίτημα του Κράτους Μέρους υποδοχής, τα ταξιδιωτικά έγγραφα ή κάθε άλλη άδεια που είναι απαραίτητη για να μπορέσει το πρόσωπο να ταξιδέψει και να εισέλθει ξανά στην επικράτεια του.

5. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν θίγουν τα δικαιώματα που παρέχονται σε θύματα διακίνησης προσώπων από το εσωτερικό δίκαιο του Κράτους Μέρους υποδοχής.

6. Το άρθρο αυτό ισχύει με την επιφύλαξη κάθε διμερούς ή πολυμερούς συμφωνίας ή διακανονισμού που διέπει, εν όλω ή εν μέρει, την επιστροφή θυμάτων διακίνησης προσώπων.

III. Πρόληψη, συνεργασία και άλλα μέτρα

Άρθρο 9

Πρόληψη διακίνησης προσώπων

1. Τα Κράτη Μέρη θεσπίζουν ολοκληρωμένες πολιτικές, προγράμματα και άλλα μέτρα:

- (α) Για την πρόληψη και καταπολέμηση της διακίνησης προσώπων, και
- (β) Για την προστασία των θυμάτων διακίνησης προσώπων, ιδιαίτερα γυναικών και παιδιών, από το να καταστούν και πάλι θύματα.

2. Τα Κράτη Μέρη προσπαθούν να λάβουν μέτρα, όπως έρευνα, πληροφόρηση και εκστρατείες στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και κοινωνικές και οικονομικές πρωτοβουλίες για την πρόληψη και καταπολέμηση της διακίνησης προσώπων.

3. Οι πολιτικές, τα προγράμματα και άλλα μέτρα που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο αυτό περιλαμβάνουν τη συνεργασία με μη κυβερνητικές οργανώσεις, άλλους σχετικούς οργανισμούς και κοινωνικούς φορείς.

4. Τα Κράτη Μέρη λαμβάνουν ή ενισχύουν μέτρα, ιδίως με διμερείς ή πολυμερείς συνεργασίες, για να απαλείψουν τους παράγοντες που καθιστούν τα πρόσωπα, ιδιαίτερα τις γυναίκες και τα παιδιά, ευάλωτα στη διακίνηση, όπως η φτώχεια, η υπανάπτυξη και η έλλειψη ίσων ευκαιριών.

5. Τα Κράτη Μέρη υιοθετούν ή ενισχύουν νομοθετικά ή άλλα μέτρα, όπως εκπαιδευτικά, κοινωνικά ή πολιτιστικά, ιδίως με διμερείς και πολυμερείς συνεργασίες, για να αποθαρρύνουν τη ζήτηση που υποθάλλει όλες τις μορφές εκμετάλλευσης προσώπων, ιδιαίτερα γυναικών και παιδιών, οι οποίες οδηγούν στη διακίνηση.

Άρθρο 10

Ανταλλαγή πληροφοριών και επιμόρφωση

1. Οι Αρχές επιβολής του νόμου, της μετανάστευσης και άλλες ανάλογες των Κρατών Μερών, συνεργάζονται μεταξύ τους, κατά τις περιστάσεις, ανταλλάσσοντας

πληροφορίες, σύμφωνα με το εσωτερικό τους δίκαιο, για να μπορούν να προσδιορίζουν :

α. Εάν άτομα που διασχίζουν ή επιχειρούν να διασχίσουν διεθνή σύνορα με ταξιδιωτικά έγγραφα που ανήκουν σε άλλα πρόσωπα ή χωρίς ταξιδιωτικά έγγραφα είναι δράστες ή θύματα διακίνησης προσώπων.

β. Τους τύπους των ταξιδιωτικών εγγράφων, τα οποία χρησιμοποίησαν ή επιχειρήσαν να χρησιμοποιήσουν άτομα για να διασχίσουν διεθνή σύνορα, προς το σκοπό της διακίνησης προσώπων.

γ. Τα μέσα και τις μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν από οργανωμένες εγκληματικές ομάδες για τη διακίνηση προσώπων, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται η στρατολόγηση και η μεταφορά των θυμάτων, τις διαδρομές και τους δεσμούς μεταξύ των ατόμων και των ομάδων που εμπλέκονται σε τέτοιου είδους διακινήσεις, και τα μέτρα που είναι πρόσφορα για τον εντοπισμό τους.

2. Τα Κράτη Μέρη εξασφαλίζουν ή βελτιώνουν την επιμόρφωση των οργάνων που είναι επιφορτισμένα με την επιβολή του νόμου, την μετανάστευση και άλλα συναφή, στην πρόληψη της διακίνησης προσώπων. Η επιμόρφωση πρέπει να εστιάζεται στις μεθόδους πρόληψης τέτοιων διακινήσεων, στη δίωξη των διακινητών και στην προστασία των δικαιωμάτων των θυμάτων, στην οποία περιλαμβάνεται και η προστασία των θυμάτων από τους διακινητές. Η επιμόρφωση πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη την ανάγκη προς εξέταση θεμάτων σχετικών με τα ανθρώπινα δικαιώματα ή ευαίσθητων θεμάτων που έχουν σχέση με την παιδική ηλικία και το φύλο και πρέπει να ενθαρρύνει τη συνεργασία με μη κυβερνητικούς οργανισμούς, άλλους συναφείς οργανισμούς και άλλους κοινωνικούς φορείς.

3. Το Κράτος Μέρος που λαμβάνει τις πληροφορίες οφείλει να συμμορφώνεται σε κάθε αίτηση του Κράτους Μέρους που διαβίβασε τις πληροφορίες, η οποία θέτει περιορισμούς στη χρήση τους.

Άρθρο 11

Συνοριακά μέτρα

1. Με την επιφύλαξη των διεθνών δεσμεύσεων αναφορικά με την ελεύθερη μετακίνηση προσώπων, τα Κράτη Μέρη ενισχύουν, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, τους συνοριακούς ελέγχους που είναι αναγκαίοι για την πρόληψη και τον εντοπισμό της διακίνησης προσώπων.

2. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί νομοθετικά ή άλλα πρόσφορα μέτρα για να εμποδίσει, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, τη χρήση μεταφορικών μέσων, τα οποία χρησιμοποιούνται από εμπορικούς μεταφορείς, για τη διάπραξη των αδικημάτων που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 του Πρωτοκόλλου αυτού.

3. Όπου αρμόζει, και με την επιφύλαξη της εφαρμογής διεθνών συμβάσεων, τέτοια μέτρα περιλαμβάνουν τη θέσπιση της υποχρέωσης των εμπορικών μεταφορέων, στους οποίους περιλαμβάνεται κάθε μεταφορική εταιρία ή ο ιδιοκτήτης ή το πρόσωπο που εκμεταλλεύεται οποιοδήποτε μεταφορικό μέσο, να εξακριβώνουν ότι όλοι οι επιβάτες κατέχουν τα ταξιδιωτικά έγγραφα που απαιτούνται για την είσοδο στο Κράτος υποδοχής.

4. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο, για να προβλέψει κυρώσεις, σε περιπτώσεις παράβασης της υποχρέωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του άρθρου αυτού.

5. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει τη λήψη μέτρων που επιτρέπουν, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο, την άρνηση εισόδου ή την ανάκληση των θεωρήσεων

των διαβατηρίων σε πρόσωπα που εμπλέκονται στη διάπραξη αδικημάτων, που θεσπίζονται σύμφωνα με το Πρωτόκολλο αυτό.

6. Με την επιφύλαξη του άρθρου 27 της Σύμβασης, τα Κράτη Μέρη εξετάζουν την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ υπηρεσιών συννοριακού ελέγχου, εκτός των άλλων, με τη δημιουργία και διατήρηση απ' ευθείας διαύλων επικοινωνίας.

Άρθρο 12

Ασφάλεια και έλεγχος εγγράφων

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα, στα πλαίσια των δυνατοτήτων του:

(α) Για να διασφαλίσει ότι τα ταξιδιωτικά έγγραφα και τα δελτία ταυτότητας που εκδίδει είναι τέτοιας ποιότητας ώστε να μην μπορεί εύκολα να γίνει παράνομη χρήση τους και να μην μπορούν εύκολα να πλαστογραφηθούν, νοθευτούν, αναπαραχθούν ή εκδοθούν παράνομα, και

(β) Για να διασφαλίσει την ακεραιότητα και ασφάλεια των ταξιδιωτικών εγγράφων και δελτίων ταυτότητας, που εκδίδονται από το Κράτος Μέρος ή για λογαριασμό του και για να εμποδίσει την παράνομη δημιουργία, έκδοση και χρήση τους.

Άρθρο 13

Νομιμότητα και εγκυρότητα των εγγράφων

Μετά από αίτημα άλλου Κράτους Μέρους, κάθε Κράτος Μέρος, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο, επαληθεύει, μέσα σε εύλογο χρόνο, τη νομιμότητα και εγκυρότητα των ταξιδιωτικών εγγράφων και δελτίων ταυτότητας που εκδόθηκαν ή φέρονται ότι εκδόθηκαν στο όνομα του και πιθανολογείται ότι χρησιμοποιούνται για τη διακίνηση προσώπων.

IV. Τελικές διατάξεις

Άρθρο 14

Ρήτρα επιφύλαξης

1. Καμία διάταξη του Πρωτοκόλλου τούτου δεν θίγει τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις και ευθύνες των Κρατών και των ατόμων σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, στο οποίο συμπεριλαμβάνεται το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο και το διεθνές δίκαιο ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ειδικότερα, όπου εφαρμόζονται, η Σύμβαση του 1951 και το Πρωτόκολλο του 1967 σχετικά με το Καθεστώς των Προσφύγων και την αρχή της μη επιστροφής, όπως περιέχεται σ' αυτά.

2. Τα μέτρα που αναφέρονται στο Πρωτόκολλο τούτο ερμηνεύονται και εφαρμόζονται κατά τρόπον, ώστε να μη γίνονται διακρίσεις σε πρόσωπα, για το λόγο ότι αποτελούν θύματα διακίνησης προσώπων. Η ερμηνεία και εφαρμογή των μέτρων αυτών πρέπει να είναι σύμφωνη με τις διεθνώς αναγνωρισμένες αρχές της μη διάκρισης.

Άρθρο 15

Επίλυση διαφορών

1. Τα Κράτη Μέρη προσπαθούν να επιλύουν τις διαφορές που αφορούν την ερμηνεία ή την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου αυτού με διαπραγματεύσεις.

2. Κάθε διαφορά μεταξύ δύο ή περισσότερων Κρατών Μερών που αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου, η οποία δεν μπορεί να επιλυθεί με διαπραγματεύσεις μέσα σε εύλογο χρόνο, υποβάλλεται σε διαιτησία ύστερα από αίτηση ενός από τα Κράτη Μέρη αυτά. Εάν, έξι μήνες μετά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για διαιτησία, τα εν λόγω Κράτη Μέρη αδυνατούν να συμφωνήσουν για την οργάνωση της διαιτησίας, οποιοδήποτε από αυτά μπορεί να παραπέμψει τη διαφορά στο Διεθνές Δικαστήριο, υποβάλλοντας αίτηση σύμφωνα με το Καταστατικό του Δικαστηρίου.

3. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί, κατά το χρόνο της υπογραφής, επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στο Πρωτόκολλο, να δηλώσει ότι δεν δεσμεύεται από την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού. Τα άλλα Κράτη Μέρη δεν δεσμεύονται από την παράγραφο 2 του άρθρου τούτου, έναντι του Κράτους Μέρους που έχει διατυπώσει τέτοια επιφύλαξη.

4. Κάθε Κράτος Μέρος που έχει διατυπώσει επιφύλαξη, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού, μπορεί οποτεδήποτε να την αποσύρει με γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 16

Υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση και προσχώρηση

1. Το Πρωτόκολλο αυτό είναι ανοικτό σε όλα τα Κράτη για υπογραφή από 12 έως 15 Δεκεμβρίου 2000 στο Παλέρμο της Ιταλίας και, μετέπειτα, στην έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη έως 12 Δεκεμβρίου 2002.

2. Το Πρωτόκολλο αυτό είναι επίσης ανοικτό για υπογραφή από περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ενοποίησης, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον ένα Κράτος μέλος του εν λόγω οργανισμού το έχει υπογράψει σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου τούτου.

3. Το Πρωτόκολλο υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Τα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ενοποίησης μπορεί να καταθέσει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, εφόσον τουλάχιστον ένα από τα Κράτη μέλη του έχει ενεργήσει ομοίως. Στο έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, ο εν λόγω οργανισμός οφείλει να δηλώσει το βαθμό αρμοδιότητας του σε σχέση με τα ζητήματα που διέπονται από το Πρωτόκολλο αυτό. Ο ίδιος οργανισμός οφείλει επίσης να πληροφορεί τον θεματοφύλακα για κάθε σχετική μεταβολή του βαθμού αρμοδιότητας του.

4. Το Πρωτόκολλο αυτό είναι ανοικτό για προσχώρηση από κάθε Κράτος και κάθε περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ενοποίησης, του οποίου τουλάχιστον ένα Κράτος μέλος είναι Μέρος του Πρωτοκόλλου αυτού. Τα έγγραφα προσχώρησης κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Κατά το χρόνο της προσχώρησης του ο περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ενοποίησης οφείλει να δηλώσει το βαθμό αρμοδιότητας του σε σχέση με τα ζητήματα που διέπονται από το

Πρωτόκολλο αυτό. Ο ίδιος οργανισμός οφείλει επίσης να πληροφορεί τον θεματοφύλακα για κάθε σχετική μεταβολή του βαθμού αρμοδιότητάς του.

Άρθρο 17

Θέση σε ισχύ

1. Το Πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ την εννενηκοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης του τεσσαρακοστού εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, αλλά δεν μπορεί να τεθεί σε ισχύ πριν από τη θέση σε ισχύ της Σύμβασης. Για το σκοπό της παραγράφου αυτής, έγγραφο που κατατίθεται από περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ενοποίησης δεν συνυπολογίζεται σε εκείνα που κατατέθηκαν από Κράτη μέλη του εν λόγω οργανισμού.

2. Για κάθε Κράτος ή περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ενοποίησης που επικυρώνει, αποδέχεται, εγκρίνει ή προσχωρεί στο Πρωτόκολλο μετά την κατάθεση του τεσσαρακοστού εγγράφου μιας τέτοιας πράξης, το Πρωτόκολλο αυτό τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης από το εν λόγω Κράτος ή οργανισμό του σχετικού εγγράφου ή κατά την ημερομηνία που το Πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, οποιαδήποτε από αυτές είναι μεταγενέστερη.

Άρθρο 18

Τροποποίηση

1. Μετά πάροδο πέντε ετών αφότου τεθεί σε ισχύ το Πρωτόκολλο αυτό, κάθε Κράτος Μέρος του Πρωτοκόλλου μπορεί να προτείνει τροποποίηση και να την καταθέσει στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος μετά ταύτα διαβιβάζει την τροποποίηση που προτείνεται στα Κράτη Μέρη και στη Διάσκεψη των Μερών της Σύμβασης για να εξετάσουν και αποφασίσουν επί της προτάσεως. Τα Κράτη Μέρη του Πρωτοκόλλου, συνερχόμενα στη Διάσκεψη των Μερών, καταβάλουν κάθε προσπάθεια προκειμένου να επιτύχουν συναίνεση για κάθε τροποποίηση. Εάν όλες οι προσπάθειες για συναίνεση εξαντληθούν και δεν επιτευχθεί συμφωνία, ως έσχατο μέσο, για την υιοθέτηση της τροποποίησης απαιτείται πλειοψηφία των δύο τρίτων των Κρατών Μερών του Πρωτοκόλλου αυτού που παρίστανται και ψηφίζουν στη σύνοδο της Διάσκεψης των Μερών.

2. Περιφερειακοί οργανισμοί οικονομικής ενοποίησης, για ζητήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα τους, ασκούν το δικαίωμα ψήφου βάσει του άρθρου τούτου, με αριθμό ψήφων ίσο προς τον αριθμό των Κρατών μελών τους, που είναι Μέρη του Πρωτοκόλλου αυτού. Οι εν λόγω οργανισμοί δεν ασκούν το δικαίωμα ψήφου εάν τα Κράτη μέλη τους ασκήσουν το δικό τους και αντιστρόφως.

3. Τροποποίηση που υιοθετείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση από τα Κράτη Μέρη.

4. Τροποποίηση που υιοθετείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού τίθεται σε ισχύ, ως προς ένα Κράτος Μέρος, ενενήντα ημέρες μετά την ημερομηνία κατάθεσης στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης της εν λόγω τροποποίησης.

5. Όταν μία τροποποίηση τεθεί σε ισχύ, είναι δεσμευτική για τα Κράτη Μέρη που εξέφρασαν τη συγκατάθεση τους να δεσμεύονται από αυτή. Τα άλλα Κράτη Μέρη εξακολουθούν να δεσμεύονται από τις διατάξεις του Πρωτοκόλλου

τούτου και από όσες άλλες προηγούμενες τροποποιήσεις έχουν επικυρώσει, αποδεχθεί ή εγκρίνει.

Άρθρο 19

Καταγγελία

1. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί να καταγγείλει το Πρωτόκολλο με γραπτή γνωστοποίηση προς τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Η καταγγελία αυτή έχει αποτελέσματα ένα έτος μετά τη λήψη της γνωστοποίησης από τον Γενικό Γραμματέα.

2. Ένας περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ενοποίησης παύει να είναι Μέρος του Πρωτοκόλλου αυτού, όταν όλα τα Κράτη μέλη του το καταγγείλουν.

Άρθρο 20

Θεματοφύλακας και γλώσσες

1. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ορίζεται θεματοφύλακας του Πρωτοκόλλου αυτού.

2. Το πρωτότυπο του Πρωτοκόλλου, του οποίου τα κείμενα στην Αραβική, Κινέζικη, Αγγλική, Γαλλική, Ρωσική και Ισπανική γλώσσα είναι εξ ίσου αυθεντικά, θα κατατεθεί στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι κάτωθι υπογράφωντες πληρεξούσιοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο από τις αντίστοιχες Κυβερνήσεις τους, υπέγραψαν το Πρωτόκολλο αυτό.

Πρωτόκολλο κατά της Λαθραίας Διακίνησης Μεταναστών από τη Γη, τη Θάλασσα και τον Αέρα, που συμπληρώνει τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διεθνικού Οργανωμένου Εγκλήματος

Προοίμιο

Τα Κράτη Μέρη του Πρωτοκόλλου τούτου,

Δηλώνοντας ότι η αποτελεσματική δράση για την καταπολέμηση της λαθραίας διακίνησης μεταναστών από γη, θάλασσα και αέρα απαιτεί συνολική διεθνή προσέγγιση, η οποία περιλαμβάνει συνεργασία, ανταλλαγή πληροφοριών και άλλα κατάλληλα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικοοικονομικών μέτρων σε εθνικό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο,

Υπενθυμίζοντας την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης 54/212 από 22 Δεκεμβρίου 1999, με την οποία η Συνέλευση κάλεσε τα Κράτη Μέλη και το σύστημα των Ηνωμένων Εθνών να ενδυναμώσουν τη διεθνή συνεργασία στον τομέα της διεθνούς μετανάστευσης και ανάπτυξης για να αντιμετωπιστούν οι ριζικές αιτίες της μετανάστευσης, ιδιαίτερα αυτές που συνδέονται με τη φτώχεια, και να ~~μεγιστοποιηθούν τα οφέλη της διεθνούς μετανάστευσης στους ενδιαφερόμενους, και~~ ενθάρρυνε, όπου αρμοζε, τους διαπεριφερειακούς, περιφερειακούς και υποπεριφερειακούς μηχανισμούς να συνεχίσουν να αντιμετωπίζουν το ζήτημα της μετανάστευσης και ανάπτυξης.

Πεπεισμένα για την ανάγκη παροχής ανθρώπινης μεταχείρισης και πλήρους προστασίας των δικαιωμάτων των μεταναστών,

Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι, παρά το έργο που έχουν πραγματοποιήσει άλλα διεθνή φόρα, δεν υπάρχει καμιά παγκόσμια νομική πράξη που ασχολείται με όλες τις πτυχές της λαθραίας διακίνησης μεταναστών και άλλα σχετικά ζητήματα,

Ανησυχώντας για τη σημαντική αύξηση των δραστηριοτήτων οργανωμένων εγκληματικών ομάδων, για τη λαθραία διακίνηση μεταναστών και άλλες σχετικές εγκληματικές δραστηριότητες που αναφέρονται στο Πρωτόκολλο τούτο, που βλάπτουν σοβαρά τα ενδιαφερόμενα Κράτη,

Ανησυχώντας επίσης ότι η λαθραία διακίνηση μεταναστών μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη ζωή ή την ασφάλεια των μεταναστών,

Υπενθυμίζοντας την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης 53/111 από 9 Δεκεμβρίου 1998, με την οποία η Συνέλευση αποφάσισε να δημιουργήσει ανοικτή διακυβερνητική ειδική επιτροπή για να επεξεργαστεί μια πλήρη διεθνή σύμβαση κατά του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος και για να συζητήσει την επεξεργασία, μεταξύ άλλων, μιας διεθνούς νομικής πράξης που θα ασχολείται με την παράνομη διακίνηση και μεταφορά μεταναστών, και δια θαλάσσης,

Πεπεισμένα ότι η συμπλήρωση της Σύμβασης Ηνωμένων Εθνών κατά του Διεθνικού Οργανωμένου Εγκλήματος με μια παγκόσμια νομική πράξη κατά της λαθραίας διακίνησης μεταναστών από τη γη, τη θάλασσα και τον αέρα θα είναι χρήσιμη για την καταπολέμηση του εγκλήματος αυτού,

Συμφώνησαν τα εξής:

I. Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Σχέση με τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος

1. Το Πρωτόκολλο αυτό συμπληρώνει τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος και ερμηνεύεται μαζί με τη Σύμβαση.
2. Οι διατάξεις της Σύμβασης εφαρμόζονται *mutatis mutandis* στο Πρωτόκολλο, αν δεν προβλέπεται διαφορετικά σ' αυτό.
3. Τα αδικήματα που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 6 του Πρωτοκόλλου, θεωρούνται ως αδικήματα που θεσπίζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση.

Άρθρο 2

Δήλωση σκοπού

Σκοπός του Πρωτοκόλλου τούτου είναι η πρόληψη και καταπολέμηση της λαθραίας διακίνησης μεταναστών και η προαγωγή της συνεργασίας μεταξύ των Κρατών Μερών για την εκπλήρωση αυτών των σκοπών, ενώ θα προστατεύονται και τα δικαιώματα των λαθραία μεταφερόμενων μεταναστών.

Άρθρο 3

Χρήση όρων

1. Για τους σκοπούς του Πρωτοκόλλου τούτου:
 - (α) "Λαθραία διακίνηση μεταναστών" σημαίνει την επίτευξη της παράνομης εισόδου ενός προσώπου σε ένα Κράτος Μέρος, του οποίου το πρόσωπο αυτό δεν είναι υπήκοος ή μόνιμος κάτοικος, με το σκοπό απόκτησης, αμέσως ή εμμέσως, ενός οικονομικού ή άλλου υλικού οφέλους.
 - (β) "Παράνομη είσοδος" σημαίνει τη διέλευση των συνόρων χωρίς συμμόρφωση προς τις απαραίτητες προϋποθέσεις νόμιμης εισόδου στο Κράτος υποδοχής.
 - (γ) "Ψευδές ταξιδιωτικό έγγραφο ή δελτίο ταυτότητας" σημαίνει κάθε ταξιδιωτικό έγγραφο ή δελτίο ταυτότητας :
 - (i) Που έχει καταρτισθεί πλαστό ή έχει νοθευτεί κατά υλικό τρόπο από οποιονδήποτε άλλον, εκτός από το πρόσωπο ή την υπηρεσία που έχει αρμοδιότητα να καταρτίζει ή να εκδίδει το ταξιδιωτικό έγγραφο ή το δελτίο ταυτότητας στο όνομα του Κράτους.
 - (ii) Που έχει εκδοθεί αντικανονικά ή αποκτήθηκε με ψευδή δήλωση, δωροδοκία ή εξαναγκασμό ή άλλο παράνομο τρόπο.
 - (iii) Που έχει χρησιμοποιηθεί από άλλο πρόσωπο εκτός από το νόμιμο κάτοχο.
 - (δ) "Πλοίο" σημαίνει κάθε τύπο θαλάσσιου σκάφους, στα οποία περιλαμβάνονται και αυτά που δεν έχουν εκτόπισμα, καθώς και τα υδροπλάνα, που χρησιμοποιούνται ή μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως μέσα μεταφοράς στο νερό, εκτός από τα πολεμικά πλοία, τα βοηθητικά πλοία του πολεμικού ναυτικού ή άλλα πλοία που ανήκουν ή χρησιμοποιούνται από Κυβέρνηση, έστω και προσωρινά, μόνο για μη εμπορική υπηρεσία.